

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci žalobcu **J. B.**, narodeného X., bytom P., V. ul. č. X., proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava**, Špitálska ul. č. 8, o dávku počas vzdelávania a prípravy na trh práce a počas prípravy na pracovné uplatnenie občana so zdravotným postihnutím, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. novembra 2010, č.k. 3S/36/2010-35, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26. novembra 2010, č.k. 3S/36/2010-35, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 26. novembra 2010, č.k. 3S/36/2010-35, podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 31. marca 2010 číslo AA/2010/13329/6013/OISS, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prešove z 23. decembra 2009 číslo A/2009/44163-11. Týmto rozhodnutím nebola žalobcovi ako občanovi so zdravotným postihnutím, priznaná dávka počas vzdelávania a prípravy na trh práce a počas prípravy na

pracovné uplatnenie (ďalej len „dávka“) podľa § 48b zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“).

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom o službách zamestnanosti. Žalobca ku dňu podania žiadosti o dávku nebol uchádzačom o zamestnanie. Hoci v čase od 1. apríla 2009 bol žalobca zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, 15. mája 2009 bol rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu z evidencie vyradený. Rozhodnutie o vyradení nadobudlo právoplatnosť a doposiaľ nebolo zrušené. Nebola splnená ani ďalšia podmienka pre priznanie dávky uvedená v § 55a ods. 10 cit. zákona, a to písomná dohoda o príprave na pracovné uplatnenie, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, ktorá musí byť splnená súčasne so zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania s poukazom na § 250k ods. 1 OSP a na jeho neúspešnosť v konaní.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že žalovaný nerozhodol v súlade so zákonom, keď mu nepriznal dávku. Súd nezistil správne skutkový stav, lebo žiadosť o dávku podal nielen 6. februára 2009, ale aj 25. novembra 2009, a to v čase, keď už prebiehalo správne konanie. Novú žiadosť podal z dôvodu, že žalovaný zmaril jeho odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie z 29. mája 2009 s účinnosťou od 18. mája 2009. Tvrdil, že dávka mu podľa § 48b zákona o službách zamestnanosti patrí, lebo vzdelávanie sa uskutočnilo, žiadosť o dávku bola podaná až dvakrát, bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a dohoda o vzdelávaní v rámci toho istého rezortu tiež existovala, lebo vzdelávanie sa vykonávalo vo vlastnom zariadení žalovaného. Ďalej uviedol, že medzi Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky bol uzavretý kontrakt na vzdelávanie, ktorý je prístupný na internete a pre každého je určitou náhradou dohody, na ktorú neustále odkazujú správne orgány aj krajský súd. Namietal, že kontrasignácia zmluvy by bola len zbytočným duplicitným úkonom, lebo zákon o službách zamestnanosti neuvádza, že je povinné vzdelávanie len v zariadení, ktoré určí úrad v rámci verejného obstarávania. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom

mu prizná dávku podľa § 48b cit. zákona. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania v sume 150 €.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že podľa zákona o službách zamestnanosti vzdelávanie a prípravu pre uchádzača o zamestnanie a záujemcu o zamestnanie zabezpečuje ústredie alebo úrad. Žalobca v čase podania žiadosti zo 6. februára 2009 nebol evidovaným uchádzačom o zamestnanie a ani nebola medzi ním a úradom uzavretá písomná dohoda o príprave na pracovné uplatnenie občana so zdravotným postihnutím podľa § 55a cit. zákona. Podotkol, že k uzavretiu predmetnej dohody by mohlo dôjsť najneskôr v deň začatia vzdelávania a nie spätne odo dňa zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Podľa § 48b ods. 1 zákona o službách zamestnanosti uchádzač o zamestnanie, ktorý sa zúčastňuje vzdelávania a prípravy pre trh práce alebo občan so zdravotným postihnutím, ktorý je uchádzačom o zamestnanie a ktorý sa zúčastňuje prípravy na pracovné uplatnenie podľa § 55a, ktoré trvajú dlhšie ako jeden kalendárny mesiac, má nárok na dávku počas vzdelávania a prípravy pre trh práce alebo na dávku počas prípravy na pracovné uplatnenie (ďalej len "dávka").

Podľa § 55a ods. 5, 6 a 10 zákona o službách zamestnanosti zaškolenie alebo príprava na prácu občana so zdravotným postihnutím sa vykonáva

- a) vo vzdelávacom zariadení,
- b) na pracovisku jeho zamestnávateľa alebo
- c) v chránenej dielni alebo na chránenom pracovisku.

Na výber vzdelávacieho zariadenia, chránenej dielne alebo chráneného pracoviska na vykonávanie zaškolenia alebo prípravy na prácu občana so zdravotným postihnutím sa vzťahuje osobitný predpis (zákon č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Zaškolenie alebo príprava na prácu občana so zdravotným postihnutím sa vykonáva na základe uzatvorenej písomnej dohody medzi občanom so zdravotným postihnutím, ktorý je uchádzačom o zamestnanie alebo záujemcom o zamestnanie a úradom a na základe uzatvorenej písomnej dohody medzi úradom a právnickou osobou alebo fyzickou osobou podľa odseku 5.

Z uvedených ustanovení zákona o službách zamestnanosti vyplýva, že žalobcovi nárok na dávku vznikne ak je občanom so zdravotným postihnutím a súčasne je uchádzačom o zamestnanie podľa § 6 ods. 2 cit. zákon (teda je občanom, ktorý je zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie) a jeho zaškolenie alebo príprava na prácu sa vykonáva vzdelávacom zariadení, na pracovisku jeho zamestnávateľa alebo na pracovisku jeho zamestnávateľa alebo v chránenej dielni alebo na chránenom pracovisku vybratých úradom podľa zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“), jeho zaškolenie alebo príprava na prácu sa vykonáva na základe uzatvorenej písomnej dohody medzi občanom so zdravotným postihnutím, ktorý je uchádzačom o zamestnanie alebo záujemcom o zamestnanie a úradom a toto zaškolenie alebo príprava na prácu trvá viac ako mesiac.

Splnenie všetkých vyššie uvedených náležitostí určených zákonom o službách zamestnanosti podmieňuje vznik práva na dávku podľa § 48b cit. zákona.

Zo spisov vyplýva, že súd prvého stupňa musel skúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorý nepriznal žalobcovi peňažnú dávku počas vzdelávania a prípravy na trh práce a počas prípravy na pracovné uplatnenie občana so zdravotným postihnutím podľa § 48b zákona o službách zamestnanosti z hľadiska splnenia všetkých v zákone uvedených podmienok.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci a vyvodil správny právny záver. Preto odvolací súd naň v celom poukazuje. V zmysle § 219 OSP odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

Riadne bolo preukázané, že žalobca je občanom so zdravotným postihnutím (slabozrakosť oboch očí) podľa § 9 ods. 1 zákona o službách zamestnanosti.

Žalobca písomným podaním doručeným 6. februára 2009 požiadal o poskytnutie dávky podľa § 48b zákona o službách zamestnanosti od 1. marca 2009 s odôvodnením, že od 1. februára 2009 nastupuje na odborný kurz. Rehabilitačné stredisko pre zrakovo postihnutých v Levoči rozhodnutím z 13. januára 2009 číslo 4/2009 žalobcu prijalo v rámci prípravy pre trh práce do kurzu "operátor počítačových programov zrakovo postihnutých" v Rehabilitačnom stredisku pre zrakovo postihnutých v Levoči s termínom nástupu 9. februára 2009 s trvaním do 26. januára 2010.

Dňa 1. apríla 2009 bola doručená žiadosť žalobcu o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie v zmysle § 34 zákona o službách zamestnanosti v ktorej poznamenal, že absolvuje vzdelávanie, ktoré mu pomôže uplatniť sa na trhu práce. Na základe tejto žiadosti rozhodnutím zo 6. apríla 2009 č. A/200927517-2 bol žalobca zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 1. apríla 2009.

Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov z 29. mája 2009 číslo A/2009/27517-3 bol žalobca od 18. mája 2009 v zmysle § 36 ods. 2 písm. d/, ods. 3a ods. 5 písm. e/ zákona o službách zamestnanosti vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu, že nespolupracoval s úradom.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie v období od 1. apríla 2009 do 18. mája 2009. Za daného skutkového stavu v čase začatia kurzu v rámci prípravy pre trh práce (9. februára 2009) nebol žalobca zaradený do evidencie. Do evidencie nebol zaradený ani v čase rozhodovania prvostupňového správneho orgánu žalovaného o nepriznaní dávky, teda do 23. decembra 2009.

Súdy nezisťovali, či vzdelávacie zariadenie, v ktorom sa žalobca zúčastňoval vzdelávania a prípravy pre trh práce bolo žalovaným vybraté na základe zákona o verejnom obstarávaní ale bolo nepochybné, že medzi žalobcom a žalovaným nebola uzavretá písomná dohoda o zaškolení a príprave na prácu v uvedenom vzdelávacom zariadení.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalobca síce mesiac bol uchádzačom o zamestnanie, ale pre vznik nároku na dávku podľa § 48b zákona o službách zamestnanosti nespĺnil ostatné zákonné podmienky. Rovnako ako súd prvého stupňa preto odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu zodpovedá zákonu. Námietku žalobcu, že kontrakt na vzdelávanie, ktorý je prístupný na internete, a ktorý bol uzavretý s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky nemohol súd zohľadniť, lebo nezodpovedá zákonným požiadavkám zmluvy, uvedenej v zákone o službách zamestnanosti.

Súd prvého stupňa preto nepochybil, keď zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného z 31. marca 2010 číslo AA/2010/13329/6013/OISS, lebo žalobca nespĺňal zákonné podmienky pre priznanie dávky v súvislosti so zúčastnením vzdelávania a prípravy pre trh práce.

Odvolací súd poznamenáva, že prvostupňový správny orgán o jeho žiadosti na dávku podanú 6. februára 2009 rozhodol 23. decembra 2009. Nebolo potrebné, aby sa zaoberal ďalšou žiadosťou o dávku z 25. novembra 2009, pretože táto žiadosť bola podaná v priebehu správneho konania, a preto bola nadbytočná.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

V prejednávanej veci v odvolacom konaní žalobca úspech nemal, a preto odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 15. augusta 2012

JUDr. Elena Závadská, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová

